

Bárur Jákupsson f. 1943 er útbúgvín lærari úr Hjørning 1969 og hevur gingið á Kunstakademíets Malerskole í Keypmannahavn 1970-72. Eftir at hava verið lærari á Háskúlanum í eitt 6 ára skeið, gjørdist Bárur í 1978 leiðari fyri Listaskálanum og síðani 1989 savnsleiðari á Listasavni Føroya. Bárur hevur myndskrátt hópin av bókum, serliga barnabøur og bókur til skúlabrúks. Næggja bókina "Myndlist í Føroyum" (Sprotin 2000) er triðja stóra myndlistabókin hann greiðir úr hondum. Hinar báðar eru "Míkines" á føroyskum og danskum (Bókagarnur 1990) og "Tomas Arge" (Listasavn Føroya 1998). Bárur fekk í 1991 bókmentavirðisløn M. A. Jacobsens og sama árið Arbejdslegat frá Statens Kunstfond. Bárur Jákupsson er eisini frásøgumaður, nú Sjóntarv Føroya er farið undir at lesa føroysku myndlistasøguna.

Listin bókførd

MYNDLIST - Vit kunnu siga, at føroysk listafólk eru konservativ av lyndi, sum føroyingar kanska eru yvirhøvur. Men hetta nýtist ikki at vera av tí illa. Hetta er ein spurningur um hugburð, ikki um gósku, sigur Bárur Jákupsson, nú forlagið Sprotin gevur út stórbæru bókina »Myndlist í Føroyum«. Meðan mótar og næggir trendar støugt stinga seg upp og hvørva aftur, arbeiða føroysk listafólk eftir sínum høvdi

Birgir Kruse

Tillukku við bókini. Hví eina føroyska myndlistasøgu?

Takk fyrri tað. Søgjan um føroyska myndlist er ongantíð skrivað, og eg haldi tørv vera á henni. Eg eri ikki søgumaður og ikki konur í søguvísindum, men áhugin fyrri søgu er sera stórur. Í 16 ár starvaðist eg á Føroya Fornminissavni og ritstjórnaði tíðarritinum Mondlið, skrivaði eisini mangar greinir í blaðnum, so eg kann siga, at eg havi fingist við søguligt tilfar í mong ár.

Hvat hevur verið grundsjónarmiðið?

Grundsjónarmiðið er, at listasøgjan er ein táttur í millum arðarar í Føroya søgu. Myndlistin kemur til Føroya um aldamótini sum landslagslist. Í sambandi við, at tjóðskaparrørslan vakti ein næggjan, áður ókendan, ans fyrri føilandi-num og landslagnum,

gjørdist landslagið um hetta mundað listarligt tema og myndevni. Fyrst í skaldskapi — fosturlands-songunum, men er tað nøkur listagrein, ið kann lesa náttúruna, landslagið, so er tað eyðvitað myndlistin.

Hvussu hevur tú savnað tilfarið?

Eg havi í mong ár skrivað ein hóp av greinum um føroyska myndlist og um listafólk — til bókur og tíðarrit, myndaskráir, antologir, leksika o.a. Eg skrivaði eisini bókurnar um Míkines og Tummás Arge. Í tí sambandi havi eg funnið fram upplýsingar av ymsum slag. Tað var náttúrligt, at hugsanin kom fram um at savna alt hetta tilfar saman í eina heild.

Eg vil siga, at hendan bók-in partvís er ein saman-skriving av tekstum, eg havi gjørt ígjøgnum árin. Men sjálvsagt er tað mesta nýskrivað júst til hesa bókina.

Ert tú sjálvur við bókini?

Ja, men tann partin hevur listamælarin Peter Michael Hornung skrivað eftir áheitan frá forleggjaranum Erik Fey á danska forlagnum Atlantia. Tað var hann, Erik Fey, sum heitti á meg í 1998 at skriva eina føroyska listasøgu. Nú er hon so veruleiki og takka verið Jonhardi Mikkelsen á Sprotanum, og tí megnararbeiði, hann hevur gjørt, havi vit nú eisini eina føroyska útgávu.

At endurgeva myndlist á rættan hátt á prenti, er trupult. Hvussu hevur tú loyst tað? Og hvussu hevur tað eyðnast?

At endurgeva myndlist á prenti er altíð trupult. Men prentsmiðjan Jelling Bogtrykkeri er gittin fyrri at gera sera góðar listabækur. Góðskan er so góð, sum hon kann vera. Sum fleiri helst vita var tað har, Palli Gregoriussen prentaði sín-

ar bókur um føroyskar kirkjur, og mín bók um Tummás Arge var eisini prentað har. Eg var heilt ovfarin, tá ið eg sá, hvussu góðar litmyndirnar vóru í teirri bókini — tær kunnu ikki gerast betur. Tað er sostatt ígjøgnum Palla, eg fann hesa sera góðu prentsmiðu. Eg var sjálvur á prentsmiðjunum í fjúrtan dagar og arbeiðdi við umbróting og lay-out.

Hvar stendur føroysk list ídag, samanborin við lond uttan um okkum?

Føroysk myndlist er partur av heimlistini. Eins og øll norðurlendsk myndlist er hon hon serliga ávirkað av nýbrotinum í Fraklandi, ið byrjaði tíðliga í øldini. Men tann norðurlenska modernism-an miðskeiðis í tjugundu öld fekk eitt eigið ekspressionistiskt andlit, sum føroysk myndlistafólk hava tikið til sín. Tað eykennir listafólk okkara yvirhøvur, at tey treystugt taka eftir

næggjum rákum. Tey standa sjáldan fyrri nøkrum nýbroti og hava lítlan áhuga fyrri avantgarde-trendum. Minimalisma, popplis, konsept-list, land-art o.a.m. fer framvið, uttan at nakar letur við seg koma herheima. Sjálvst ikki surrealisman, ið gjørdi vart við seg um flest øll lond, kom nakrantíð rættiliga upp á land her. Vit kunnu siga, at føroysk listafólk eru konservativ av lyndi — sum føroyingar kanska eru yvirhøvur? Men hetta nýtist ikki at vera av tí illa. Hetta er ein spurningur um hugburð, ikki um gósku. Meðan mótar og næggir trendar støugt stinga seg upp og hvørva aftur, arbeiða føroysk listafólk eftir sínum høvdi. Og kanska er tað í roynd og veru tað, ið er mest áhugavert — klára vit at vera føroyingar?

Hava vit nakað at bjóða umheiminum? Vit siggja, at tá ið føroyingar sýna fram uttanlands, so hava

keypa at heingja á brósti ið góðustovu, tí litirnir standa so væl til sofuna. Tíverri hava okkara fjølmennar ikki orku til at seta í starv ella samsýna rættiligar ummælarar og listaføringar, ið kundu hildið einum kritikki í gongd. Hetta er kanska skiljandi ið okkara smáu virskiftum, tað veit eg ikki. Men spell er tað, tí ilt er at vera kritikk fyrri uttan. Nú er tað so, at flestu listafólk okkara sýna fram í ørum londum, har kunnu tey vera vigar, og avrik teirra verða mangan ummæld uttanlands. Tað hevur stóran týdning, men spell er, at listafólk mega leita av landinum til tess at fáa aftirsvar - respons.

Tosað hevur verið um ein listaskúla. Eiga vit at útbúga okkara listafólk herheima, ella er tað júst ein vinningur, at koma burtur í onnur lond?

Í kvøldskúlanum í Havn er góð undirvísing í løtuni ið grafikki. Ein føroyskur listaskúli átti at verið á byrjanarstigi og miðstigi, ið kundi fyrireika næmingar til hægri akademiútbúgving og lagt teimum lag á ymiska tøkni, eisini næggja IT-tøkni. Men annars haldi eg — og fleiri viðmær, hugsi eg — at tað er gott og gagnligt, at okkara ungu listafólk koma burtur og taka til sín so nógv sum møgult av tí, ið rørist í heimlistini.

Danskir ummælarar hava onkuntíð sammet virðislønta Ingálv av Reyni og Per Kirkeby. Hvat

heldur tú um tað?

Danskir ummælarar yvirhøvur seta Ingálv av Reyni sera høgt. Ingálvur hevur fingið størstu listarligu heiðursmerkið, ið fáast kunnu í Danmark, og hann verður taldur ímillum fremstu listafólk í ríkinum. Og mánakvöldið fekk hann eisini Mentanarvirðisløn Landsins handaða frá landsstýrismanninum í mentamállum. Ein stór løta. Eg hugsi tað var ummælarin á Jyllands-Posten, Bent Irve, ið skrivaði, at tað var heilt burturvið at gera so nógv burtur úr Kirkeby, tí Ingálvur var nógv størri listamaður. Men annars haldi eg ikki, at tað ber til at tosa um list, sum var tað fótbóltur. Í listini eiga vit at halda okkum burtur frá gull-silvur-bronsu hugsanini.

Henda næggja listabókin er ódnartak, eisini figgjarliga. Hvussu er bókin figgjað?

Tað var ikki bara at siga tað, at hugsa um eina listabók, tí tað er sera kostnaðarmikið at geva út eitt slíkt verk við mongum litmyndum. At geva myndlistasøgu út uttan myndir gevur onga meining. Men so var eg so heppin, at eitt danskt bókforlag Atlantia segði seg vilja geva út eina bók um føroyska myndlist og bæmeg skriva hana. Og eg var sum vera man til reiðar. Forlagið Sprotin var áhugað í at standa fyrri einari føroyskari útgávu, og tí kemur hon eisini á føroyskum. Nakað av stuðuli

fekkst frá grunnum og fyrirtøkum. Eg eri sera takksamur fyrri, at hetta kundi fáast í lag.

Um eg spyrji teg persónliga, hvør er so tín bakgrund at skriva tilfara bók?

Mín bakgrund fyrri at skriva bókina er, at eg havi havt áhuga fyrri myndlist síðan eg var smádrongur. Eg havi lisið ein hóp um myndlist og eisini fingið undirvísing í sambandi við útbúgving á málaraskúlanum á listaakademínum í Keypmannahavn.

Sum útbúgvín lærari, hvat heldur tú um list og skúlasamstarv? Kann nakað gerast her, ella er nóg mikið?

Í Listasavninum kenna vit tað sum ein stóran vansa, at vit ikki hava manning til at kunna hava savnsundirvísing. Skúla-flokkar vilja fegnir vitja savnið, men vit fáa ikki veitt ta tænastu, ið eitt savn eigur at gera í dag. Okkara stóra ynski er at seta ein savnslærara, ið kann taka ímóti skúla-flokkum og seta skúlavitjanir inn í undirvísingarsamanhang. Tað er okkara ynski. Ein savnslærari.

Takk fyrri práti og góðayndnu við bókina og virkseminum í Listaskálanum framyvir.

Okkara uppskot um ársins bók: "Myndlist í Føroyum" Bárur Jákupsson Sprotin 2000 165 bls., 420,00 kr.

Arðar bókur, sum Bárur Jákupsson hevur skrivað um føroyska list: "Tommy Arge" (Listasavn Føroya 1998) "Míkines" (Bókagarnur 1990)

Úrval av bókum um listamannin Ingálv av Reyni:

"Røð Regn" Finn Therman Frederiksen (Randers Kunstmuseum 1998)

"Ingálvur av Reyni" Jahn Otto Johansen & Bent Irve (Norðurlandahúsi 1993)

"Ingálvur av Reyni" Gunnar Hoydal (Mentanargrunnur Studentafelagsins 1989)

Í sambandi við 80 ára

dag Ingálvs, kemur stóra "svarta" bókina hjá Mentanargrunni Studentafelagsins út aftur undir kønu leiðslu Gunnar Hoydals og Jógvana Isaksens. Samstundis fer Sjóntarv Føroya eisini at vísa filmen "Svartur sannleiki" sum Dánjal Højgaard og Hans Petur Hansen so meistarliga gjørdur um Ingálv av Reyni.

Framsýning

Hin 25. november verður latið upp fyrri næggjari framsýning í Listasavni Føroya. Talan er um næggj avrik hjá Føroya yngsta listamanni, sum Bárur Jákupsson málbær seg í

Norðurlandahúsinum mánakvöldið, tá Ingálvur av Reyni fekk Mentanarvirðisløn Landsins. Sýndir verða fram umleið 20 oljumaðningar og 30 vatnslitsmyndir hjá Ingálvi.

